

**Dick Boer (Ahold) – Een boodschappenmandje met zingeving
(04/02/2014)**

Het is zaterdagmiddag vijf uur in het jaar 1964. Mijn vader sluit zijn kruidenierswinkel af. Maandagmorgen om acht uur kunnen zijn klanten en de medebewoners van ons dorp in Zeeuws-Vlaanderen weer levensmiddelen komen kopen. In de tussentijd wordt er niet gewerkt. Er wordt gerust.

Rust is rust, en dicht is dicht.

Tegen die gereformeerde achtergrond, met z'n vaste zondagsritme, met de kerk, de bijbel, belijdenis en het geloof, ben ik opgegroeid. Het heeft mij gevormd in mijn gedrag, ook in het gedrag zoals je dat moet toepassen als leider van een groot bedrijf.

Ik vraag me soms af: hoe kijken mijn kinderen later terug op de tijd waarin zij zijn opgegroeid. Waar gaan we naartoe, als je, zoals in onze tijd, eigenlijk altijd 'aanstaat'. Wanneer is er plaats voor zingeving, voor rust, voor inspiratie. Er is veel contact, maar verliezen we niet de echte ontmoeting uit het oog.

Vroeger in ons dorp was de kerk dé ontmoetingsplek, en onze winkel een goede tweede. Behalve voor boodschappen was het ook een plek voor ontmoeting, een plek waar je naar elkaar vroeg. Dat zie je ook nog wel terug in onze winkels, die natuurlijk wel groter zijn en ingericht op snel je boodschappen kunnen doen, maar waar toch ook, zeker daar waar een koffietafel staat, mensen met elkaar een praatje maken.

Ik ben me ervan bewust: het is niet ons ultieme doel als organisatie, maar wij zullen als winkel een ontmoetingsplek moeten blijven. En nu andere ontmoetingsplekken zoals de kerk, het postkantoor en de bibliotheek dreigen te verdwijnen, is het misschien wel een rol die wij als supermarktketen actiever op ons moeten nemen.

Contact, verbinding, inspiratie – daar ging het vroeger om, en daar gaat het nog steeds om. Het verplichte riedeltje over maatschappelijk verantwoord ondernemen is niet genoeg. Dat mag niet een soort van aflaat zijn. Onze winkels staan middenin de samenleving, wij zijn onderdeel van de maatschappij. Wij hebben hierin een rol te vervullen.

In bijvoorbeeld Amsterdam beginnen veel jongelui bij ons aan hun eerste job en vervolgens maken ze hun opleiding niet af. We zijn samen met de gemeente begonnen met huiswerkbegeleiding. Zo blijven ze niet hangen in een parttimejob bij ons, maar kunnen ze structureler hun toekomst ontwikkelen. Het is een van die kleine dingen die onze medewerkers helpen een stap vooruit te doen.

Dick Boer: 'Is het goede wat we doen wel goed genoeg?'

Dus ja, wat kunnen wij eraan doen. wat kan ik eraan doen. Wij als supermarkt moeten kunnen omgaan met twee aspecten. Aan de ene kant is er de enorme bedrijvigheid, een bedrijf runnen met alles wat daar bij komt kijken. En aan de andere kant moeten we ons bezighouden met de vragen: wat is die samenleving, waar hebben onze klanten, ook in immateriële zin, behoefte aan, en wat kunnen wij daaraan bijdragen. Het klinkt misschien hoogdravend maar het is eigenlijk juist heel basaal.

Volgen we de juiste koers? Of zien we toch wat over het hoofd? Is het goede wat we doen eigenlijk wel goed genoeg? Het zijn de moeilijke vragen waar ik wel eens van wakker lig.

De rust van vijftig jaar geleden komt niet meer terug. Laten we samen die nieuwe rustpunten vinden en ontwikkelen.

(Dit is een verkorte, licht bewerkte versie van de speech)